

είτα ἀπεχώρησεν εἰς Βετώ τῆς Ἐλβετίας μὴ θελήσας νὰ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς τὴν Γαλλίαν καίπερ δίς χορηγηθείσης αὐτῷ ἀμνηστείας.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Αι ἐν σελίδι 136—137 εἰκόνες παριστῶσι τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους. Κρίνομεν περιττὸν νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὴν σελίδα τῆς ιστορίας ἐν ᾧ ἀναγράφονται οἱ χρυσοὶ τοῦ Περικλέους χρόνοι, οὓς τινας μάτην ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι θὰ δυνηθῶμεν ποτε νὰ ἐπανεύρωμεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν γῆν καὶ τὸν αὐτὸν οὐρανὸν ὑφ' ὃν εἰργάσθησαν καὶ διεσκόρπισαν ἀνὰ τὴν ὑφίλιον τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς παιδείας καὶ τῆς στρατηγικῆς δεινότητος οἱ ἔξοχοι ἐκεῖνοι ἀνδρες. Παιδία ἔτι ἐγαλλιανίσθημεν εἴτε παρὰ τὰ βάθρα τοῦ σχολείου καθήμενοι, εἴτε περιπατοῦντες ὑπὸ τὰ Προπύλαια καὶ τὸν Παρθενῶνα μὲ τὰ λαμπτὰ ἐκείνων κατορθώματα, ἄτινα παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς οἱ αἰώνες καὶ ἡ ιστορία ἐνέγραψεν εἰς τὰς ἐνδέδους δέλτους τῆς. "Ω! θαυμάσατε, δρῶντες τὰς εἰκόνας ταύτας, ζωντανὸν τὸ παρελθόν μεγαλεῖτον! Εἶνε τὸ τελείτερον δημιούργημα τῆς ἀνθρωπότητος.

"Ανευ αὐτοῦ ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου θὰ ἦτο ἡμιτελής, θὰ ἦτο παρομοία γυναικὸς ωραίας μέν, ἐνδεδυμένης ὅμως ἀτέχνως." Ω! ἐάν ἡδύνατο ἀσθενῆς φωνὴ ἔξερχομένη ἀπὸ τὰ βάθη εἰλικρινοῦς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης νὰ εἰσακουσθῇ, θέλομεν μυριάκις ἀκαλίτερον πράξει ἔλαν ἀντί ծλων τῶν λεγομένων καὶ λατρευομένων ἀγίων ἀναρτήσωμεν εἰς τὰς οἰκίας μας τὸ ἔργον ὡς ἔχει συμπεπληρωμένον. Οὕτω πράττοντες, ἔλαν μὴ ἐφάμιλλοι ἐκείνων φανῶμεν ἥθελομεν κἀντι ἀγαπήσει πλειότερον τὴν πατρίδα, ἥθελομεν ἔχει σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ καθῆκον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΕΓΕΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ τύποις «Κάλλους» 1883 καὶ Λόγος Κωνσταντίνου Ναυλέρη γραμματέως τοῦ ἀνω συνδέσμου.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν τὸν ἀρτὶ ιδρυθέντα «Τεγεατικὸν Σύνδεσμον» οὔτινος σκοπὸς εἶναι ἡ ιδρυσις κέντρου ἐνώσεως καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ Τεγεατῶν. Οἱ Σύνδεσμοι οὖτοι, ἐν οἷς καὶ ἡ Λέσχη τῶν Μικρασιανῶν Σπουδαστῶν, πρὸ τίνος χρόνου ἥρξαντο ἔργαζόνεινοι μετὰ τόσης εὐγενοῦς φιλοτιμίας καὶ προοδευτικοῦ ζήλου, ὥστε δὲν θὰ βραδύνωσι τόσα ἀφέλιμα νὰ ἐπιτελέσωσιν ἔκαστος τὸ οἰκείῳ τόπῳ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀλληνισμοῦ, ὅστις δεῖται σήμερον μάλιστα ἐργασίας πατριωτικωτάτης πρὸς ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων του. Συγχαίρομεν θερμότατα τοὺς εὐγενεῖς ιδρυτὰς τούτου εὐχόμενοι τοῖς ἐφόροις κ. Η. Κολιοπούλῳ προέδρῳ, Λ. Ισδώλῳ ἀντιπροέδρῳ, Γ. Λογγιώ ταμίᾳ καὶ Κ. Ναυλέρη γραμματεῖ, ἵνα διὰ γενικῆς συνεργασίας πραγματώσωσι τὰ ποθύμενα.

ΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ τὴν ἐντὸς διλίγου ἔκδοσιν πρωτοτύπου καὶ χρησιμωτάτου εἰς τοὺς περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ λογιστικὰ καταγινομένους, βιβλίου περὶ Λογιστικῆς καὶ Διπλογραφίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστικοῦ γραφείου τῶν δημοσίων ἔργων κ. Γρ. Συμμελίου, ἐγκρατεστάτου ὅσον διλίγοι ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ τῆς Διπλογραφικῆς ἐν πάσαις αὐτῆς ταῖς ποικίλαις ἐργασίαις, ὅστις, ὡς γνωστόν, καὶ ἥρξατο πρό-

τινος τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀσχοληθῶσι περὶ τὰ τοιαῦτα.

LA MYSTIFICATION FATALE ou elucidation d'une page d'*Histoire Ecclésiastique* œuvre posthume de CYRIAQUE LAMPRYLLOS publiée par la sœur de l'auteur sous la direction de LEANDRE D'ANDRÉ—Athènes Imprimerie André Coromilas 1883. Δέν παρῆλθε πολὺς χρόνος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ διακεκριμένου λογίου Κυριάκου Λαμπρύλλου οὗ τὸ ἀνωτέρω ἔργον διαμαρτυρήσκει εἰς τὸν κύκλον τοῦ λογίου κόσμου τὸν ἀλλοτε πολλὰ ἐν Σμύρνῃ ἐργασθέντα διὰ τῆς παιδείας καὶ τῶν αἰσθημάτων του ὑπέρ τοῦ ἐλληνισμοῦ.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΑΙ ΝΥΚΤΕΣ — Ο βίος ὅνειρος ἦτοι μία νῦν ἐν τῷ παραδείσῳ, Ἀλληγορία. Ἐν Θεσσαλονίκη τύποις Ἐρμοῦ. 1883.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παραδέξου τούτου διηγήματος ὅπερ ἀνὰ χεῖρας ἔχομεν δὲν διστάλομεν νὰ συστήσωμεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας. Ό συγγραφεὺς τοῦ ἀνωτέρω ἔργου, ὅστις μετριοφρόνως διμολογεῖ διὰ γλαφυρωτέρου καλάμου ἡιούστο ή συγγραφὴ αὐτῆς, εἰνε γνωστὸς ἦταν καὶ ἐκ δημοσιευθέντων ἔμμετρων καὶ πεζῶν ἔργων του. Τὸ ἀνωτέρω ἔργον του ἐδημοσιεύθη ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Φάρου τῆς Μακεδονίας».

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ συντάχθεισα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων Γεωγράφων τῆς Γερμανίας ὑπὸ Α. I. Ἀντωνιάδου γυμνασιάρχου, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων. "Ἐκδοσίς πέμπτη ἐπηγήμενη καὶ μετερρυθμισμένη κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. K. Βλαστῷ 1884. Τιμᾶται δραχ. 1,50. Εἶνε γνωστὴ ἡ ίκανότης του κ. Ἀντωνιάδου περὶ τὴν συγγραφὴν διδακτικῶν βιβλίων χρησιμωτάτων τῇ σπουδαζόύσῃ νεότητι. Ἀλλὰ καὶ ἡ φιλοκαλία περὶ τὴν ἐκτύπωσιν ἦτις χαρακτηρίζει τὴν πρόσοδον καὶ τὸν ζῆλον ἐνδε τῶν δρίστων τυπογραφικῶν καταστημάτων οὐκ δίλγον συντελεῖ κατὰ τὸν Φενελῶνα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐλληνοπαίδων.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κατὰ βιογραφίας συγγεγραμμένη ἦτοι οἱ ἔνδοξοι ἀνδρες ὑπὸ H. W. STOLL. Μεταφρασθεῖσα καὶ ἐπαυξηθεῖσα ὑπὸ Χαρίση Πουλίου καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις τύποις Σ. K. Βλαστοῦ. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον χρησιμώτατον πρὸ πάντων εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα ὁφελεῖται εἰς τὴν δεδοκιμασμένην ίκανότητα τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ κ. Χαρ. Πουλίου, ὅστις ἀείποτε φιλοτίμως ἐργαζόμενος συντελεῖ οὐκ δίλγον εἰς τὴν διάπλασιν τῶν ἐλληνοπαίδων. Τοῦ βιβλίου τούτου συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν διότι ἐκτὸς τῆς φιλοκαλίας περὶ τὴν ἐκτύπωσιν κοσμεῖται μετὰ πλέον τῶν 100 εύρωπαϊκῶν εἰκόνων χρησιμωτάτων καὶ ὡραίων ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ἐν τῷ Ἀττικῷ Μουσείῳ δημοσιευθένται σήμερον. Τιμᾶται δραχ. 8 καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Βλαστοῦ ἐν τῇ διδῷ Ἐρμοῦ.

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1882—1883 πρὸς χρῆσιν τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐκδοθεῖσα παρὰ τῆς γενικῆς διεύθυνσεως τῶν ταχυδρομείων.

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ὑπὸ I. Μεσολωρᾶ Δ. Φ. ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ συμβολικὰ βιβλία τόμος Α'. ἐν Ἀθήναις τυπογραφεῖον δ «Παλαμῆδης» 1883, τιμᾶται δραχ. 10. Τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπερ προσώρισται σπουδαιοτάτην ν' ἀναπληρώσῃ ἐλλειψιν παρ' ἡμῖν, πραγματεύεται περὶ τῆς Συμβολικῆς διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐν αὐτῷ ἀπασῶν τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφανεῖσῶν διμολογιῶν τῆς Πίστεως. Ἡ δὲ ιερὰ Σύνοδος θεωροῦσα τὴν ἔκδοσιν τοιούτων των συγγραμμάτων ἀναγκαιοτάτην, διότι πολὺ φῶς ἐπιχέουσι τὴν ἐλληνικὴν θεολογίαν δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς συνιστᾶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου του κ. I. Μεσολωρᾶ πρὸς ἀπαντας τοὺς ἀνὰ τὸ Βασίλειον ιεράρχας. Φρονοῦμεν διὰ τὸ λόγιος συγγραφεὺς πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ δεόντως, ὅπως ἔξακολουθήῃ τὴν ἐπίπονον ἔκ-

δοσιν καὶ τοῦ Β' τόμου καὶ οὕτως ἀποκτήσωμεν ἐν ἔτι ἀπαραίτητον ἔργον οὐ μόνον διὰ τοὺς περὶ τὰ θεολογικὰ ὁσχολουμένους ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

LA RASSEGNA ELLENICA Si pubblica, per ora, una volta al mese direttore Antonio Frabasile. Abbonamento annuo per la Grecia lire 5 ber l'Estero (in oro) 6 Anno I.

Ο γνωστὸς λόγιος καθηγητὴς τῆς Ἰταλικῆς κ. Α. Φραδασίλης διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἄνω περιοδικοῦ προτίθεται νὰ κάμῃ γνωστὰ τοῖς ἔνοις οὐ μόνον διάφορα ἔργα τῶν πλείστων συγγραφέων τῆς νεωτέρας φιλολογίας ἐν λαμπρᾷ Ἰταλικῇ μεταφράσει ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν γένει φιλολογικὴν κίνησιν. Ἡ χρησιμότης τοῦ ἔργου δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι δεδόντως θὰ ἐκτιμηθῇ παρὰ τῶν λογίων καὶ φιλομόσων ἵνα ἐνθαρρυνθῶν ὃς ὁ ἀκάματος λόγιος ἐκδότης ἔξακολούθηση τὴν ἐκδοσιν τούτου διὰ πολλῶν βελτιώσεων. Τὸ γραφεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐπὶ τῆς τελευταῖς παρόδου τῆς ὁδοῦ Ἀγχέσμου οἰκίᾳ Β. Καρβέλη.

L' UNIVERS ILLUSTRE εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ἐκδίδομενον κατὰ Σάββατον, συνδρομῇ ἑτησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23 — ἔξαμ. 12. Paris Rue Auper, 3. Τὸ κάλλιστον τοῦτο περιοδικὸν διὰ τὰς μεγάλας καὶ ωραίας εἰκόνας διανύει σήμερον τὸ ζεῦν ἔτος τῆς ἡλικίας του, δωρεῖται δὲ τοῖς ἔγγραφομένοις συνδρομηταῖς ἐν βιβλίον δεδεμένον πολυτελέστατα καὶ μετὰ πολλῶν γελοιογραφιῶν εἰκόνων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν Παρισίοις νεαρός τις ποιητὴς ἔψαλε τὰ περίφημα γλυκύσματα πλακουντοποιοῦ τίνος. Οὗτος, θέλων νὰ δείξῃ αὐτῷ τὴν εὔγνωμοσύνην αὐτοῦ, προσήνεγκε τῷ ἀσιδῷ πινάκιον πλήρες πλακουντίδων. Ὁ περιχαρής ποιητὴς ἐδοκίμασέ τινα ἐξ αὐτῶν, παρετήρησεν δύμας ὅτι ταῦτα ἥσαν ἐψημένα ἐπὶ τοῦ ποιήματος αὐτοῦ.

Πλήρης ὄργης ἡρώτησε τὴν αἵτιαν.

—Φυσικώτατα, ἀπήντησεν ὁ πλακουντοποιός. Ἐκάματε στίχους ἐπὶ τῶν πλακουντίων μου, καὶ ἔγω ἔκαμα πλακούντια ἐπὶ τῶν στίχων σας.

* *

Ἄδελοσχός τις ἦτο συγχρόνως καὶ περιπαθὴς ἔρασθης τῶν καλῶν ἐδεσμάτων καὶ μᾶλιστα ὅταν ταῦτα ἥσαν ἔνεα. Ἄστεος δέ τις εἶπε περὶ αὐτοῦ: Ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος ἀνοίγει τὸ στόμα του δαπάνη τῶν ἀλλων· διότι τρώγει πάντοτε ἐν ἔνη τραπέζῃ καὶ λέγει κακά περὶ ἔνων.

* *

Εἰς λεωφορεῖόν τι εἰσῆλθε γυνὴ τις ὑπέρσαρκος, ίκανή νὰ καθέξῃ ὅχι μίαν, ἀλλὰ δύο καὶ τρεῖς θέσεις στενάς ὡς εἶνε συνήθως αἱ τῶν τοιούτων ὁχημάτων.

Εἰς τῶν ἐν τῷ λεωφορεῖῳ, ἀνήρ μᾶλλον ἀθυρόστομος ἢ εὐγενής, βλέπων αὐτὴν εἰσερχομένην—τὰ λεωφορεῖα, εἶπε, δὲν ἔγιναν διὰ νὰ χωροῦν καὶ ἐλέφαντας!

—Κύριέ μου, ἀπεκρίθη εὐθὺς ἡ κυρία· τὰ λεωφορεῖα εἶνε ὡς ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῷ· παντὸς εἰδούς ζῶα βλέπει τις συνηθροισμένα ἐντὸς αὐτῶν.

ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ

Ἀναφέρεται ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ Σαλεύτου 'Ρόζα ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐξέθηκεν ἀγιογραφίαν αὐτοῦ τινα ἐν Ῥώμῃ παρέβαλεν ἐαυτὸν ἐν τῷ στιγματίῳ αὐτοῦ θριάμβῳ πρὸς τὸν Μιχαήλ "Αγγελον, καὶ ἀπεκάλεσε τὸν 'Ραφαήλ τραχύν, ἔηρόν κτλ. καταφερόμενος κατὰ τούτου. Ἀμφότερα ταῦτα ὑπῆρξαν ὀλέθρια συμπτώματα διὰ τὴν τελευταῖν τοῦ ἔργου ἐπιτυχίαν· καὶ ἀλη-

θῶς μετά τινα χρόνον ἡ εἰκονογραφία ἐπεκρίθη οὕτως ὥστε ἐπροξένησεν αὐτῷ πολλὴν ἀνησυχίαν. Τὸ δὲ μέγιστον μέρος τῆς ζωῆς του διῆλθε φιλονεικῶν πρὸς τὸν κόσμον διότι ἐθάυμαζε τὰς τοπογραφίας του, αἴτινες ἥσαν ἀληθῶς ἔξαιται, καὶ διότι δὲν ἐθάυμαζε τὰς ιστορικὰς αὐτοῦ σκηνογραφίας αἴτινες ἥσαν πλήρεις ἐλαττωμάτων. Ὁ Salvator ἐπασχεν ἐλλειψιν αὐτογνώσεως, καὶ τοῦ σεβασμοῦ ἐκείνου πρὸς τοὺς ἀλλούς ὅστις εἶνε καὶ τὸ αἴτιον καὶ ἡ συνέπεια ἔκεινης. Ὡς καὶ πολλοὶ ἀλλοί ἐξέλασε τὰς βιαλὰς καὶ εὐερεθίστους ἐνεργείας τῆς αὐτούσουλας (κακῶς διευθυνομένας) ὡς δρμάς τῆς μεγαλοφύτας, καὶ τὴν ἀναισθησίαν του πρὸς τὴν ἄμετρον ὑπεροχήν τῶν ἀλλων ὡς ἀπόδειξιν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἴστητός του.

Οὐδὲν ἀληθῶς προσοιωνίζεται χεῖρον πρὸς τὰς ἀξιώσεις οἰουδήποτε ὑπὲρ τῆς ὑψίστης τάξεως τῆς ὑπεροχῆς, ἢ ἡ περιφρόνησίς του πρὸς τὰς τῶν ἀλλων. Ὁ μετὰ τόλμης καὶ ἀνευ πιφλάξεως ἀντιποιούμενος ἵσης τιμῆς πρὸς τοὺς μεγάλους τεθνεῶτας, δεικνύει ἐλλειψιν αἰσθήματος, τουτέστιν αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ προτερήματος ὅπερ δύναται νὰ ἔξασφαλίσῃ πρὸς τὰ ἔργα του ἀθανασίαν. Ὅταν προλαμβάνωμεν τὴν κρίσιν τῶν μεταγενεστέρων σημαντεύει διότι δὲν ἔχομεν πεποιθησιν ἐν αὐτῇ. Πνεῦμα δόπερ ἄγει πάντα τὰ ἀλλα ἐν γραμμῇ πρὸς τὰ ψιλὰ ἢ παρ' αὐτοῦ ἀντιποιούμενα προτερήματα, δόπερ βλέπει τὰ πάντα ἐν τοῖς προσκηνίοις οὕτως εἰπεῖν, δόπερ δὲν παρατηρεῖ τὰ ὑψηλὰ μνημεῖα τῆς μεγαλοφύτας διὰ μέσου τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς φήμης, εἶνε ἄγροτον, ἀντρόν, καὶ ἀντιπάθες ὡς εἰκὼν ἀνευ αἰθερίας ἀπόψεως.

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ

Ἡ γυνὴ γεννᾷ δλα τὰ κακά. Πρόσεχε δταν τὴν περιποιῆσαι καθώς προσέχεις δταν περιποιῆσαι ρόδον. ἀγκυλώνει.

* * *
Ἐλπίζετε, ἀλλὰ ποτέ, ποτέ σας μὴ ζητεῖτε
Τὸν κόσμον δν φαντάζεσθε, τὸν κόσμον δν ποθεῖτε,
὾ν ἐκδλαστάνει ἡ ψυχὴ καὶ τρέφει ἡ καρδία,
Νὰ εῦρητε ἐν τῇ ψυχρᾷ τῆς γῆς μας κοινωνία.

* * *
Τὸ σκῶμμα εἶνε συχνάκις ἐνδεια πνεύματος.

* * *
Ὀταν ἀνάγνωσίς τις ὑψοτ τὸ πνεῦμά σας, καὶ σᾶς ἐμπνέη αἰσθήματα εύγενη καὶ γενναῖα, μὴ ζητεῖτε ἀλλον κανόνα διὰ νὰ κρίνητε περὶ τοῦ ἔργου.

* * *
Ἡ ἀγάπη τῆς γυναικὸς ἐδρεύει εἰς τὰ χεῖλη, δχι εἰς τὴν καρδίαν· διὰ τοῦτο εἶνε γλυκυτέρα παρὰ σταθερὰ καὶ εἰλικρινής.

* * *
Ἡ πτωχεία εἶνε δυσάρεστον, ἀλλ' οὐ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν τὸ κάλλιστον πρᾶγμα τὸ δοποῖον δύναται νὰ συμβῇ εἰς ἔνα νέον εἶνε νὰ ναυαγήσῃ καὶ νὰ ἀναγκασθῇ ἢ νὰ κολυμβήσῃ ἢ νὰ πνιγῃ.

* * *
Προσπάθει νὰ ἥσαι ἀξιος διὰ μεγαλείτερα τῶν δσων πράττεις.

* * *
Ἐὰν ἡ θέσις, τὴν δοποίαν κατέχεις, δὲν εἶνε πολὺ μικρὰ διὰ σέ, σύ εἶσαι πολὺ μικρός διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

* * *
Οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδ' ὁ κάκιστος, παντελῶς ἀμέτοχος ἀρετῆς.

* * *
'Αναγκαῖος μὲν ὁ φίλος, ἀναγκαιότερος δὲ ὁ τοῦ δικαίου λόγος.

* * *
'Ωσπερ τὸ πῦρ τὴν τρέφουσαν ὑλην ἀφανίζει, οὕτω καὶ δυμὸς τὴν ἔχουσαν ψυχὴν κατεσθίει.

* * *
Τυφλὸν ἔστι πάθος δ θυμός, καὶ κρίνειν οὐκ ἔχον ἀπὸ τοῦ χείρονος τὸ κρείττον.